

MIESIĄCA WRZEŚNIA 26 DNIA

ODEJŚCIE ŚWIĘTEGO APOSTOŁA I EWANGELISTY JANA TEOLOGA

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery, ton 1:

Prosomion: Niebieskich zastępów.

Syn Zebedeusza, kontemplujący niewypowiedziane objawienia i mówiący o wielkich Bożych tajemnicach, napisał nam Ewangelię Chrystusową, nauczywszy nas błogosławić Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Przez Boga kierowana fletnia niebieskich pieśni, kronikarz tajemnic, usta mówiące o Bogu, pieśń nad pieśniami śpiewa pięknie, ustami bowiem porusza jak strunami, jak wracało językiem ruszając, módl się o zbawienie nasze.

Gromowym językiem Twoim ogłosiłeś mądrości Boże, ukryte Słowo, przez Boga umiłowane, wołając zawsze i często poruszając ustami: „Na początku było Słowo” i każdego człowieka uczysz poznania Boga.

Chwała, i teraz. Isomelos: Syna Gromu, fundament słów Bożych, pierwszego teologa i pierwszego głosiciela prawdy dogmatów Bożej Mądrości, umiłowanego dziewiczego Jana rodzaj ludzki godnie śławi, On bowiem nieustannie w sobie mając rzeczy Boże, rzecze: Na początku było Słowo, z Ojcem nierozłączne i równe Ojca naturze, pokazując nam tym prawosławną naukę o Świętej Trójcy: Stwórcę będącego z Ojcem i życie noszącego, i Światłość prawdziwą, którą nam pokazał. O, cudzie budzący bojaźń i rzeczy mądra! Jakże pełen jest On miłości, pełen teologii, chwałą, czią i wiarą, fundament naszej czcigodnej wiary, ze względu na którą otrzymamy życie wieczne w dniu Sądu.

I teraz. Teotokion: Cięż Zakonu i dawne proroctwa przeminęły z Twoim zrodzeniem, Matko Boża, przez Ciebie bowiem zajaśniała nam Światłość Bożej łaski, dzięki której wybawiliśmy się z dawnych długów, Czysta, śpiewając Bogu nasze wysławienie.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie I Powszechnego Listu Apostoła Jana (3, 21-4, 6).

Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał. Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z

Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga i to jest duch Antychrysta, który – jak słyszeliście – nadchodzi i już teraz przebywa na świecie. Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie. Oni są ze świata, dlatego mówią tak, jak mówi świat, a świat ich słucha. My jesteśmy z Boga. Ten, który zna Boga, słucha nas. Kto nie jest z Boga, nas nie słucha.

Czytanie I Powszechnego Listu Apostoła Jana (4, 11-16).

Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.

Czytanie I Powszechnego Listu Apostoła Jana (4, 20-5, 5).

Umiłowani, jeśliby ktoś mówił: «Miłuję Boga», a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego. Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Na litii stichera świątyni. Także Apostoła. Ton 1:

Germanosa: Rzeki teologii z czcigodnych ust Twoich popłynęły, Apostole, którymi pojony Kościół Boży kłania się prawosławnie Trójcy jednoistotnej. Módl się do Niej, Janie Teologu, aby umocnione zostały i zbawione dusze nasze.

Andrzeja Pyrrusa: Ogród czystości, mirra wonna znów zajaśniała nam w tym święcie, przeto wołamy do Niego: Ty, który spoczywałeś na piersi Władcy i obficie zrosiłeś słowami świat, Janie Apostole, który strzegłeś Dziewicy jak żrenicy oka, uproś nam u Chrystusa wielkie miłosierdzie.

Dziewiczy uczniu Zbawcy i Teologu, Tobie jako dziewiczemu młodzieńcowi ukrzyżowany Chrystus Bóg oddał Dziewicę i Bogurodnicę, aby strzegł Jej jak żrenicy oka, przeto módl się o zbawienie dusz naszych.

Jako świadek niewypowiedzianych tajemnic, wzywałeś mówiąc: „Przedwieczne Słowo na początku było w Bogu i Ono było Bogiem”, Janie Apostole, który spoczywałeś na piersi Chrystusa i zawsze byłeś przyjacielem, Trójcy słodczy, niezachwiane umocnienie Efezu i Patmos, nasza pomocy, módl

się, Teologu błogosławiony, aby od złych wrogów zmysłowych i duchowych wybawiony został lud Twój, zawsze z wiarą spełniający pamięć Twoją.

Chwała. Ton 4: Spocząłeś na piersi Nauczyciela Chrystusa na wieczerzy Pańskiej, umiłowany uczniu, skąd poznałeś rzeczy niewypowiedziane i wszystkim zagrzmiął niebieski głos Twój: „Na początku było Słowo i Słowo było u Boga i Bóg był Słowem, Światłość prawdziwa, oświecająca każdego człowieka przychodzącego na świat, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Z Ojcem i Duchem wysławiany Syn, większym od cherubinów pierwszego stworzonego chcąc uczynić, siebie samego wyniszczył niewypowiedzianie w łonie Twoim, Bogurodzico opiewana przez wszystkich, i z Ciebie zajaśniał, aby świat cały oświecić Bóstwem, wybawiając ze skalania bożków i w sobie przebóstwiwszy na niebiosa podniósł ludzką naturę, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

Na stichownie stichery, ton 4:

Prosimion: Powołany z wysoka.

Błogosławimy Syna Najwyższego, zawsze będącego z Ojcem i jednoistotnego, Światłość ze Światłości i odbicie Hipostazy Ojca, który przedwiecznie zajaśniał z Niego, Stwórcy i Pana wszystkich wieków, a Ty, umiłowany, głosiłeś Go światu, który wyprowadził światło z ciemności, Chrystusa Boga naszego, do którego módl się o zbawienie i oświecenie dusz naszych.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Przyjąwszy Światłość Pocieszyciela i będąc nim oświecany głosiłeś teologię, z Ojca pochodzącego i przez Syna ludzkości okazanego, jednej czci, współtrонującego i jednoistotnego z Ojcem niemającym początku i Bożym Słowem, umiłowany, którego głosiłeś wszystkim, przeto w pieśniach Ciebie czcimy jako fundament wiary Bożej, zachowaj nas nienaruszonymi przez modlitwy Twoje do Pana.

Stichos: Niebiosą głosz chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Wstąpiwszy na wysokości teologii, nauczyłeś się niewypowiedzianych Bożych tajemnic o jednej naturze Bóstwa, chwale jednej, królestwie i panowaniu, zawsze rozdzielonej na trzy Hipostazy, w naturze niepodzielnej i zjednoczonej w niepomieszanej Bożej jedności, którą sławiąc głosiłeś Trójcę niepodzielną, Teologu, módl się do Niej o zbawienie i oświecenie dusz naszych.

Chwała. Ton 6. Jana Mnicha: Apostole Chrystusowy, Ewangelisto Teologu, byłeś znawcą niewypowiedzianych tajemnic, mądrości niewypowiedzianej ogłosiłeś nam donośnie nauki, że „Na początku był”, wyjaśniłeś wiernym, i nie był, odrzuciwszy słowa heretyckie, który spoczywał na piersi i byłeś umiłowanym przyjacielem, jak Izajasz donośny i Mojżesz widzący Boga odwagę mając przed Bogiem, gorliwie módl się za dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Stwórca i Zbawiciel mój, Chrystus Bóg, przyszedł z łona Twego, przyoblekł się w moje ciało i uwolnił z Adama z pierwotnej klątwy. Przeto Tobie, Najczystsza, jako Bożej Matce i Dziewicy, zaprawdę bez przerwy śpiewamy: Raduj się anielsko, raduj się, Władczyni, orędowniczko i opieko, i

zbawienie dusz naszych.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 2:

Apostole umiłowany Chrystusa Boga, pospiesz na zbawienie bezbronного ludu, przyjmie bowiem Ciebie Ten, na którego piersi spoczywałeś. Módl się do Niego, Teologu, o rozpedzenie narastającej mgły pogaństwa, prosząc o danie nam pokoju i wielkiego miłosierdzia (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion świętego, dwa razy.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 2: Wszystkie przesławne Twoje tajemnice, Bogurodzico, przewyższają rozum, czystością zapieczętowana i dziewictwem chroniona, okazałaś się prawdziwą Matką rodząc prawdziwego Boga, do którego módl się o zbawienie naszych dusz.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Ty zostałeś nazwany Synem Gromu Bożego, bowiem ogłuszyłeś uszy niegodnych i surmy najśłodsze ogłosiłeś, o najmędrzy, sercom prawym, o wcieleniu Słowa. Jako szczery przyjaciel spocząłeś na piersi, skąd zaczerpnąłeś poznanie objawienia i wszystkim głosiłeś z Ojcem wspólniemającego początku, Janie Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Mądrość i Słowo w łonie Twoim poczęłaś bez spalenia, Matko Boża, i zrodziłaś światu świat trzymającego, w swych objęciach miałaś wszystko trzymającego, karmiciela wszystkich i Stwórcę stworzeń. Przeto błagam Ciebie, najświętsza Dziewico, i z wiarą sławię Ciebie, abym został wybawiony w dniu Sądu, gdy mam stanąć przed obliczem Stwórcy mego, Władczyni Dziewico czysta, daj mi wtedy pomoc Twoją, wszystko bowiem możesz, co zechcesz, opiewana przez wszystkich.

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Głębię połowu porzuciwszy, wędką krzyża wszystkie narody złowiłeś dla wiary jak ryby, bowiem jak rzekł do Ciebie Chrystus, okazałeś się rybakiem ludzi, łowiąc ich dla pobożności, przeto zasiałeś słowa poznania w całym Patmosie i Efez zdobyłeś słowami Twoimi, Teologu Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przczysta Dziewico, Matko Chrystusa, ulecz okropne żądze duszy mojej, błagam, i daj przebaczenie moich grzechów, które szaleńczo nagromadziłem, duszę moją skaląłem i ciało zbrukałem, nieszczęsny, biada mi! Cóż uczynię w owej godzinie, gdy aniołowie duszę moją rozłączą z biednym moim ciałem? Wtedy bądź mi pomocnicą i orędowniczką, Ty bowiem jesteś moją nadzieją, sługi Twego.

Po polijejeju katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Spoczawszy na piersi Jezusowej odwagę otrzymałeś i jako uczeń zapytałeś: „Kto jest, kto Ciebie wyda, Panie?” i jako bardzo umiłowanemu Pan wskazał go Tobie chlebem, przeto stałeś się znawcą niewypowiedzianych tajemnic i o wcieleniu Słowa nauczasz krańce ziemi. Janie Teologu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, niebieską drabinę, duchowy raj, Ewy wybawienie, ziemi całej wielki skarb, albowiem w Niej stałeś się dla świata odpuszczeniem dawnych grzechów. Przeto zawołajmy do Ciebie: Módl się do Syna Twego i Boga, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się świętemu zrodzeniu Twemu.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament. **Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 77 (21, 15-25).

W owym czasie, gdy spożyli śniadanie, mówi Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, mówi do niego: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś owce moje!». Mówi mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jony, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I mówi do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego Jezus: «Paś owce moje! Zaprawdę, zaprawdę, mówię ci: Gdy byłeś młody, przepasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To zaś powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A powiedziawszy to, mówi do niego: «Pójdź za Mną!» Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który w czasie wieczerzy spoczywał na piersi Jego i powiedział: «Panie, któż to jest, kto Cię wyda?» Gdy więc go Piotr ujrzał, mówi do Jezusa: «Panie, a co z tym będzie?» Mówi mu Jezus: «Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną!» Rozeszła się więc wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze, ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: «Jeżeli Ja chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego?» Ten właśnie uczeń świadczy o tych sprawach i on je

opisał. A wiem, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg. Amen.

Stichera po Psalmie 50, ton 2:

Teologu dziewiczy, uczniu umiłowany Zbawcy, modlitwami Twoimi wybawiaj nas, prosimy, z wszelkich nieszczęść, albowiem jesteśmy Twoją owczarnią.

Kanon Bogurodzicy i hirmosem na sześć i kanon Apostoła, oba na osiem.

Kanon Bogurodzicy. Ton 2:

Pieśń 1

Hirmos: Na głębię niegdyś posłała wojsko faraona wszechmocna siła, Wcielone zaś Słowo zniszczyło zgubny grzech, wysławiony Pan chwalebnie się wysławiał.

Jako piękną, jako dobrą, jako nieskalaną wśród niewiast Bóg wybrał Ciebie wcieliwszy się w łono Twoje, Nieskalana, do którego módl się, Przeczysta, aby ze skazy grzechów wybawił śpiewających Tobie.

Jak śpiewa Psalmista stanęłaś jako Królowa po prawicy Króla, który zajaśniał z łona Twego, do którego módl się, Nieskalana, aby w dniu Sądu okazał mnie stojącym po prawicy, Oblubienico Boża.

Wyschłą przez ohydne grzechy naturę ludzką całą odnowiłaś rodząc deszcz z niebios, przeto błagam, abys wysuszone bruzdy duszy mojej okazała przynoszącymi owoce, Oblubienico Boża.

Umarłem przez poznanie w ogrodzie, a przez drzewo życia, Czysta, zostaliśmy wezwani do życia wiecznego, które zakwitło w nadprzyrodzony sposób z Ciebie, Bogurodzico, Chrystusa Boga, do którego z odwagą módl się, aby zbawił dusze nasze.

Kanon Apostoła,

mający akrostych: Synowi Gromu pięknie w Chrystusie śpiewam. Poemat Teofana. Ton 2:

Pieśń 1

Hirmos ten sam.

Królestwo niebieskie, które głosiłeś, przyjąłeś, Błogosławiony, i stałeś się rozmówcą Słowa niebieskiego, przeto wierzących czcigodnemu nauczaniu Twemu i teologii, zachowaj modlitwami Twoimi.

Mocny sens okazując odszedłeś od wszystkich na ziemi i od więzów natury, a ze słowem rozumowym i mądrym przebywając wyzwoliłeś się z szaleństwa żyjących ludzi.

Przyjawszy rozum niebieski głosiłeś Boga Słowo: „Na początku było Słowo i Słowo było ku swemu Rodzicielowi, i Bogiem było Słowo”, co głosząc nas nauczyłeś.

Teotokion: Chór Bożych dziewic opiewa Ciebie, jedyną wśród niewiast, Bogurodzico Władczyni, która jesteś przyozdobiona pięknem Bóstwa, bowiem czyniące dobro Słowo zrodziłaś w sposób przewyższający słowa.

Inny kanon Apostoła,

mający akrostych: Modlitwy znawcy tajemnic Bożych przynoszę. Poemat Józefa. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym lądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Wniknąwszy w głębie ducha myśl swoją oświeciłeś i jasno powiedziałeś nam o zrodzeniu budzącym bojaźń: „Na początku było Słowo”.

Zgarbieni pod mnóstwem pokus, żądz, trosk i nieszczęść, z wiarą przypadamy do Ciebie, Teologu, bądź wspomóżycielem sług Twoich.

Ulecz żądze naszych dusz, Mądry, jako lekarz wspaniały, i wybaw nas z wiecznego wyroku ognia, orędownictwem Twoim.

Teotokion: **B**oga poczęłaś, który dla nas stał się człowiekiem, módl się do Niego, aby w dniu Sądu ulitował się nad bardzo grzeszącymi.

Katabasja: **O**tworzę me usta i napelnię się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, światłościę zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: **Z**akwitła pustynia, Panie, jako krynica, bezpłodny pogański Kościół, przez przyjście Twoje, w nim umocnione jest moje serce.

Przyoblókłszy się we mnie człowieka, z łona Twego przyszedł Stwórca, Nieskalana, dając szaty niezniszczalności obnażonemu przez liczne grzechy.

Zrodziłaś czcigodne Słowo Boże, Władczyni, do którego módl się gorliwie, aby ulitował się nad pokorną duszą moją, żalącą się na nieład rozkoszy.

Ulecz rany duszy mojej, Przeczysta, i pokorne serce moje, zgorzkniałe przez jad węża, uzdrów skutecznym Twoim lekarstwem.

Jako Matka mająca odwagę wobec Syna Twego, Władczyni, proś o pomoc dla uciemionych ludzi, zrzucając pychę nieprawych.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Trójcę objawiłeś swoim językiem błogosławionym, tajemnicę przewyższającą rozum, Janie pobłogosławiony przez Boga, i umocnij w niej moje serce.

Język Twój był pałeczką pisarza Najświętszego Ducha, napisawszy przez Boga czcigodną i Bożą Ewangelię Twoją.

Zaczerpnąłeś otchłan mądrości, Mądry, gdy odważnie spocząłeś na Źródle mądrości i okazałeś się Jego głosicielem.

Teotokion: **C**zczymy Ciebie jako jedyną Dziewicę i Matkę, i jako orędowniczkę zbawienia naszego, Nieskalana, która świat wybawia modlitwami swoimi.

Inny kanon.

Hirmos: **N**ie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Z rozumem jasnym i czcigodnym rozmawiałeś ze Słowem, Teologu po trzykroć błogosławiony, tajemnic nauczyłeś się od Niego, objawiłeś ludziom wyższe słowa i całe stworzenie oświeciłeś.

Wybaw mnie z okropnych więzów grzechu, po trzykroć błogosławiony, wiążąc mnie miłością Władcy i Boga, którego umiłowałeś gorąco i zostałeś nazwany Jego teologiem.

Zostałeś nam dany jako obrońca, orędownik, wybawca i modlisz się do Boga, cuda czynisz i jesteś źródłem uleczeń, Teologu, przeto Ciebie czcimy.

Teotokion: Gdy Słowo, które w niewypowiedziany sposób wcieliło się w Ciebie, Bogurodzico, zostało podniesione na drzewie krzyża, powierzyło Ciebie jako Dziewicę uczniowi dziewiczemu.

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Mądrości na piersi spocząłeś i nauczyłeś się poznania istoty rzeczy, i Bożo zagrzmiałeś: „Na początku było Słowo”, wspaniale jako pierwszy opisałeś zrodzenie Słowa niemającego początku i głosiłeś wszystkim wcielenie Słowa, przeto językiem jak siecią złowiłeś narody, łaską Ducha nauczając krańce świata i oświecając cudami, Teologu Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wpadłem w zawile pokusy wrogów widzialnych i niewidzialnych, jestem ogarnięty przez burzę niezliczonych grzechów moich i jak do gorącego wspomnienia i opieki mojej, Czysta, przybiegam do przystani Twojej łaskawości, przeto módl się gorliwie do wcielonego w Ciebie bez nasienia za wszystkimi sługami Twoimi, którzy nieustannie modlą się do Ciebie, Bogurodzico przeczysta, modląc się zawsze, aby odpuszczenie grzechów dał godnie śpiewającym chwałę Twoją.

Pieśń 4

Hirmos: Przyszedłeś z Dziewicy, nie orędownik, nie anioł, lecz sam Pan wcielił się i zbawił całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie.

Daj mi kroplę rozrzewnienia, Władczyni, zabierającą cały płomień serca mego, smutek mój i odpędzającą szkodliwe napaści.

Nie pogardzaj mną, zranionym orężem rozkoszy i leżącym w ranach, Przeczysta, lecz ulecz włóczęgią i krwią ukrzyżowanego Syna Twego, i Boga naszego.

Wzbogaciwszy się o panowanie nad wszystkimi stworzeniami okropnie zubożalego uczyni godnym Bożej łaski, abym wielbił Ciebie jako moją łaskawą orędowniczkę, Nieskalana.

Z łona Twego, Oblubienico nieznająca małżeństwa, zajaśniała zorza Ojca Chrystus i krzyżowany oświecił świat, niszcząc ciemność demonów.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Słowo Teologa godnie Ciebie okazało, wspaniale nauczywszy się tajemnie Twego Bóstwa w sposób niewypowiedziany.

Rozum Boży i ciało dziewicze zdobyłeś, byłeś świątynią żywą i uduchowioną oraz mieszkaniem Świętej Trójcy.

Usynowieniem przeczystej Dziewicy uczczony zostałeś, dziewiczy uczniu, i okazałeś się bratem Tego, który wybrał Ciebie i uczynił uczniem, Teologu.

Teotokion: Uleczając dawne przestępstwo Ewy wcielił się w Ciebie Bóg, nieskalaną i przeczystą, aby podnieś mnie, upadłego człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Cały świat napoiłeś chwalebnie kroplami Słowa i wysuszyłeś mętne wody bezbożności, przeto czcimy Ciebie.

Otocz mocą i władzą duszę moją, osłabioną przez wszelakie grzechy, Mądry, i skalanych wrogów, przybiegającą pod opiekę Twoją.

Byłeś świątynią Bożego Ducha, przeto będących z wiarą w świątyni Twojej Bożej okaż świątyniami Bożymi, Teologu, orędownictwem Twoim.

Teotokion: Zaśpiewajmy Bożej świątyni, świętą Dziewicę wszyscy błogosławmy, przez nią wybawieni z nieszczęść i przebóstwieni.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste Boże, Ty byłeś orędownikiem Bogu i ludziom, przez Ciebie bowiem, Władco, do Twego Ojca, Dawcy światłości, z nocy niewiedzy zostaliśmy przeprowadzeni.

Ty, która zrodziłaś drogę życia, Przepczysta, skieruj mnie teraz na drogę prawą, który wpadłem w okropne upadki i znalazłem się na bezdrożach.

Oddaliłem się od rozumu Bożego żyjąc nierządnie w krainie dalekiej, gdzie zbłądziłem przez żądze, lecz zawróć mnie, Czysta, i wybaw pocieszeniem Twoim.

Wodami Twoimi życie toczącymi napój sługę Twego, spalane go przez płomień grzechów i palonego przez ataki demonów, Dziewico Matko przepczysta.

Oto w łonie, Bogurodzico przepczysta, miałaś Chrystusa Boga, co przewyższa słowa, jak ogłosił Izajasz, i zrodziłaś Go w nadprzyrodzony sposób.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Przez łaskę okazałeś się rozumem niebiańskim, Teologu, cały stałeś się światłością przez zbliżenie się do początków światłości i przez czyste spojrzenie Twoje zostałeś przebóstwiony przez Chrystusa.

Czystym rozumem i świętymi wargami, i przepczystymi ustami, natchniony przez Boga, głosiłaś Ewangelię Twoją i wszystkim wiernym okazałaś powszechne zbawienie.

Z Chrystusem będąc od młodości, organem łaski stałeś się przez Niego, nauczany teologii i Troistej chwale nadprzyrodzonej.

Teotokion: Pamiętając o słowach Twoich błogosławimy teraz Ciebie, albowiem przez Ciebie przyjęliśmy, Nieskalana, niewypowiedzianą szczęśliwość i życie wieczne.

Inny kanon.

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranka czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Jak poranek zajaśniałeś będącym na ziemi, Wschód duchowy jawnie głosząc światu, który przyszedł w ciebie, Apostole, i rozpędził mgłę wielobóstwa.

Twoją świętą teologią napoiłeś każdą duszę, święty głosicielu Apostole, przeto wołam do Ciebie: Napój moje serce wysuszone przez grzechy.

Zraniony zostałem wrażymi strzałami, uzdrów mnie całego orędownictwem Twoim, błagam, i skieruj mnie na drogi Boże, ciągle błądzącego w nieprawościach.

Teotokion: Gdy stałaś z umiłowanym uczniem przy krzyżu Syna Twego, Nieskalana, jęczałaś płacząc i dziwiłaś się Jego wielkim cierpieniom za ludzi.

Pieśń 6

Hirmos: W otchłani grzechów nurzając się, przyzywam niezbadaną otchłań Twego miłosierdzia: Boże, wyprowadź mnie ze zniszczenia.

Nie okaż mnie radością demonów na przyszłym Sądzie, Władczyni, ale łaskawie wejrząwszy na mnie, ubłagaj Sędziego i Syna Twego.

Zamysłami moimi zagniewałem Ciebie, Panie, złymi i nieprawymi czynami moimi, modląc się wspominam Matkę Twoją, Zbawco, ulituj się nade mną.

Wybaw mnie z osądzenia, Władczyni, gdyż sam osądzam się za grzechy, albowiem zrodziłaś Sędziego i Boga wszystkich, opiewana przez wszystkich.

Módl się do Jezusa Zbawcy, którego zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób, Dziewico Matko przeczysta, aby wybawił z nieszczęść sługi Twoje.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jezus, Bóg mój i Pan, przyjąwszy czystość Twoją i doskonałą świętość, Teologu, przyjął Ciebie jako brata.

Uwieńczywszy świętością życie Twoje i mając nadzieję spocząłeś na piersi, skąd zaczerpnąłeś łaskę.

Wielka i Boża jasność Twojej teologii oświeciła cały świat i oświeciła światłością Trójsłoneczną.

Teotokion: Ten, który rozpostarł niebo wołą swoją, jako inne niebo ziemskie rozpostarł Ciebie, czysta Boża Matko, i objawił się, zajaśniawszy z Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Jak pałeczka szybkiego pisarza był język Twój, głoszący prawdziwą teologię, piszący poznanie prawdziwe i Nowy Zakon, Teologu, na tablicach serc naszych.

Odciąwszy gałązki, które zwiędły przez bezbożność, jako wspaniały rolnik, zasadź w duszy mojej bojaźń Bożą, aby niepłodność zakwitła owocami cnót.

Synem Dziewicy nazwał Ciebie Ten, który chwalebnie przyszedł z Dziewicy, a Ty módl się z Nią, abyśmy wszyscy stali się synami Bożymi, zawsze godny pamięci, czyniącymi rzeczy przyjemne Jemu.

Teotokion: W podobieństwie ciała został przez ludzi poznany Bóg z Ciebie, Nieskalana, do którego zawsze módl się, aby uśmiercił zgubne mędrkowanie ciała naszego.

Kontakion, ton 2: Któż opowie Twoje wielkie działa, dziewiczy uczniu? Toczysz bowiem cuda i rozlewasz uzdrowienia oraz modlisz się za dusze nasze jako Teolog i przyjaciel Chrystusa.

Ikos: Poznanie wysokości niebios i zbadanie głębin morskich jest zuchwałością, i nie jest możliwe, jak bowiem nie można zliczyć gwiazd i piasku morskiego, tak też mówić teologicznie dowolnie nie można, przeto wieńcami

chwały ukoronował Chrystus ucznia, którego umiłował, a który spoczywał na Jego piersi i na tajemnej wieczerzy z nim pożywał jako teolog i przyjaciel Chrystusa.

Pieśń 7

Hirmos: Wrogie Bogu polecenie nieprawego prześladowcy wysoki płomień podniosło. Chrystus bowiem zesłał pobożnym młodzieńcom rosę duchową, Syn błogosławiony i wywyższony.

Mocą moją, śpiewem i wybawieniem, zdecydowaną wspomóżycielką i murem niezwykniętym jesteś Władczyni, zwycięż walczące ze mną demony, które zawsze poszukują jak mnie uśmiercić.

Przyjmując wcielającego się Boga Twoim ciałem przebóstwiłaś ludzi, Dziewico, przeto błagam Ciebie, abyś wybawiła mnie, skalanego żądzami i zniszczałego przez wraże podstępny.

Piec przedstawiał zrodzenie Twoje, Nieskalana, nie spalił bowiem dzieci, jak i łona Twego nie spalił ogień Bóstwa, przeto błagamy Ciebie: Wybaw sługi Twoje z wiecznego ognia.

Przezyste poczęcie i niezniszczalne zrodzenie Ty jedyna pokazałaś pozostając Dziewicą, Boga bowiem poczęłaś nad wszystkimi będącego, który stał się człowiekiem na zbawienie i wybawienie wiernych.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jaśniejąc Bożą światłością jasno błogosławiłeś Ducha Świętego, pochodzącego od Ojca niemającego początku i spoczywającego na Synu, będącego jednoistotnym.

W Tobie Słońce Sprawiedliwości znalazło mieszkanie, Błogosławiony, uczyniwszy Ciebie niebem zawsze poruszonym i teologicznym językiem Twoim głosiłeś Chrystusa, Wysławiony.

Słów Twoich moc, Boże głoszenie wyjdzie, błogosławiony i cudowny, a Twoja nadprzyrodzona Ewangelia ogarnie całą ziemię wspaniałością dogmatów.

Teotokion: Przezyste poczęcie i niezniszczalne zrodzenie Ty jedyna pokazałaś pozostając Dziewicą, Boga bowiem poczęłaś nad wszystkimi będącego, który stał się człowiekiem na zbawienie i wybawienie wiernych.

Inny kanon.

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Grom szumny na wszystkich krańcach świata zaśpiewajmy Teologowi, przez którego donośnie pouczony został słuch każdy wzięty z ziemi i wielbiony jest Chrystus, Stwórca wszystkich.

Chwalebna wspaniałość domu Twego oświeca wszelką myśl, w którym zawsze gromadząc się, pobożnie opiewamy Stwórcę wszystkich i Ciebie z wiarą sławimy, orędownika naszego.

Znamy Ciebie jako jaśniejącą gwiazdę, oświeceni Twoimi świetlistymi promieniami, uczniu Chrystusa, i błagamy, abyśmy zostali wybawieni z ciemności żądz i przeróżnych pokus, orędownictwem Twoim.

Teotokion: Błogosławimy Ciebie, Nieskalana, która zrodziłaś błogosławionego Boga, błogosławieństwami Bożymi oczyszczającego przeklętą ludzką naturę i odnawiającego nas, poddanych zniszczeniu.

Pieśń 8

Hirmos: **Piec ognisty dawno temu w Babilonie płomienie rozdzielając, z Bożego nakazu spalił Chaldejczyków, wiernych zaś zrosił, śpiewających: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.**

Naśladowaj dobrych, oddal się od złych, troszcząc się o rzeczy Boże, duszo moja, mając modlącą się Bogurodzicę, wszystkich orędowniczkę, do miłosiernego Przyjaciela człowieka.

Ludzkość została uwolniona z więzów dawnego osądzenia, Bogurodzico, przeto błagam Ciebie: Rozwiąż wszelkie złe więzy serca mego, wiążąc mnie, Przeczysta, Bożą miłością Stwórcy.

Bogurodzico, która zrodziłaś zorzę Ojca, rozjaśnij serce moje, narzekające na niesławne grzechy, i okaż mnie uczestnikiem wiecznej Chwały, albowiem z wiarą sławię Ciebie.

Z Ciebie objawiło się nam, Bogurodzico, prawdziwe Słońce Sprawiedliwości, oświecając wszystkich promieniami Bóstwa, albowiem wcielił się, a my w pieśniach Go wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jak błyskawica ukazałeś się światu, Błogosławiony, czystości światłością, jaśnieniem dziewictwa i dogmatami pobożności świat oświeciłeś, umiłowany Chrystusa Boga.

Ciało, duszę i rozum oczyściwszy głosiłeś z niebios Ewangelię Chrystusa i będąc teraz współmieszkańcem aniołów na niebiosach, wołasz: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Kolumną świetlistą, uświęceniem Bożym, niebieską świątynią byłeś i tronem rozwagi, i mądrości przybytkiem, organem teologii, śpiewając: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana.

Teotokion: **A**by zniszczyć pierwszą klątwę i osądzenie na śmierć Pramatki, z Dziewicy Bogurodzicy zrodziłeś się, Słowo Boże, wszystkim dając nieśmiertelność.

Inny kanon.

Hirmos: **Z** płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Językiem retora głosiłeś wspaniale rzeczy Boże, Błogosławiony, i wszystkich zmarłych przez złość szatana złowiłeś dla życia, którzy przyjmują Twoje święte nauczanie, przeto Ciebie czcimy jako znawcę tajemnic niewypowiedzianych.

Jako inny raj Boży okazał się dom Twój, cudami jak kwiatami dusze wszystkich weseląc, Apostole, i przepędzając woń żądz.

Boże, Boże mój, zważ na mnie i wybaw mnie od wrogów moich, którzy każdego dnia atakują mnie i kruszą pokorne serce moje, mam bowiem modlącego się za mną Bożego ucznia Twego.

Teotokion: Jezusa Zbawcę, który wcielił się w przeczyste łono Twoje, otoczona przez Boga radością uproś, aby ulitował się nad sługami Twoimi i wyrwał z wiecznej męki.

Pieśń 9

Hirmos: Przedwiecznego Rodzica Syn, wcielony w Dziewicę Bóg i Pan nam się objawił, aby omoczonych oświecić i zebrać rozproszonych, przeto najczcigodniejszą Bogurodnicę wysławiamy.

Adam zakosztował pokarmu z drzewa i gorzką śmierć wybrał dla siebie, a na drzewie przygwożdżony Syn Twój, Przeczysta, wytoczył słodycz nieśmiertelności, przeto Ciebie czcimy.

Jesteś Królową, bowiem Króla Chrystusa i Pana zrodziłaś, który zniszczył królestwa otchłani, módl się gorliwie do Niego, Dziewico, aby uczynił godnymi królestwa niebios wszystkich czczących Ciebie.

Otocz łaską pokorne serce moje, Władczyni, poniewierane i zatapiane przez rozkosze, albowiem zrodziłaś łaskawcę i Ty jesteś łaskawa, wprowadź mnie w bramy pokuty.

Martwym będąc podniesiony na krzyżu uśmiercił węża, przeto wołam do Ciebie: Zmiłuj się, Słowo, nad duszą moją umarłą przez złe czyny i ożyw ją dla modlitw Rodzicielki Twojej.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Teraz nie w przypowieściach, ale twarzą w twarz stałeś się godnym widzieć potok słodyczy i rzekę świata, i źródło nieśmiertelności, którym teraz pojony, rozkoszuję się przebóstwieniem.

Prosiłeś Chrystusa o tron na niebiosach, a On dał Tobie pierś swoją, na której spocząłeś, Teologu, przez co wzbogaciłeś się o dobry pobyt, ozdobo Apostołów.

Wygasiłeś bezbożność mądrości helleńskiej, głosząc mądrze światu: „Na początku było Słowo i prawdziwym Bogiem było Słowo, przez które wszystko się stało, widzialne i niewidzialne”.

Teotokion: Jako poranek znaleziona zostałaś w nocy życia, jaśniejąc zorzami dziewictwa, objawiająca nam duchowy Wschód Sprawiedliwości, przeczysta Matko Boża.

Inny kanon.

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Godzin i czasów Pan i wybawiciel w połowie dni na krzyżu wisząc oddał Tobie, jako dziewczemu uczniowi, Dziewicę, chwałę niezmienną dając, aby wielbić Ciebie.

Będąc z Bożymi mocami niebios, z nimi radośnie śpiewasz Boże pieśni, które w świętym domu Twoim śpiewamy, przeto zbawiaj nas orędownictwem Twoim, Apostole Chrystusa.

Prosimy Ciebie z wiarą, abyś wybawiał nas z wszelkich nieszczęść, błogosławiony Teologu, kroki nasze w duchu kierując ku Panu i będąc przewodnikiem naszym na drodze pokoju przykazać Wszechwładcy.

Teotokion: Słowa dziękczynne przynosimy Tobie, Matko Boża, i wołamy: Raduj się, najwyższy tronie Boży. Raduj się, święty obłoku. Raduj się, raj, przez który staliśmy się godni słodczy raj.

Fotagogikon: Jako dziewiczego duszą i ciałem, wybrało Ciebie Słowo, Teologu dziewiczy i błogosławiony, i okazał cudownym pisarzem i sługą Bóstwa, a Ty z ziemi odszedłeś i w Bogu żyjesz, trwając nieśmiertelny.

Chwała. Byłeś synem Gromu, ludziom głosiłeś, że na początku było Słowo, Apostole Janie, który spocząłeś na piersi Władcy Twego i stamtąd zaczerpnąłeś strumienie teologii, pojąc całe stworzenie.

I teraz. Teotokion: Przy krzyżu Syna Twego i Boga stałaś Przczysta z uczniem dziewiczym, i powiedział Stwórca do Ciebie: „Oto syn Twój”, a do ucznia: „Oto matka Twoja”, a my wraz z Nim wszyscy śpiewamy Bogurodzicy Dziewicy.

Na chwalitnie stichery, ton 8:

Prosimion: O, przesławny cud!

Błogosławiony mądry Janie, ogromem gorącej miłości Chrystusowej byłeś bardziej otoczony, niż inni uczniowie, umiłowany spośród uczniów przez Słowo wszystko widzące i sądzące w sprawiedliwości świat, oświecony zostałeś zorzami czystości i dziewictwa w ciele i umyśle, pobłogosławiony przez Boga.

Kwiecie dziewictwa, czcigodnych cnót przyjemny przybytku, mądrości organie, świątynio Ducha, świetliste usta łaski, Kościoła najjaśniejsze oko, Janie najczcigodniejszy, w pieśniach duchowych teraz wysławmy Ciebie jako sługę Chrystusa.

Zaczerpnąłeś wody teologii, spoczywając na piersi Mądrości, i świat napoiłeś, Janie najwspanialszy, przez poznanie Trójcy wysuszyłeś morze bezbożnictwa, byłeś kolumną i obłokiem uduchowionym, kierując nas ku niebieskiemu dziedzictwu.

Boży Ewangelisto, źródło łask, królestwo wieczne, życie wieczne i radość niewypowiedzianą, słodczy widzenia Boga i bogate dary Chrystusowe, przekraczające rozum i wyobraźnię człowieka, Synu Gromu, nauczając świat pouczyłeś go.

Chwała. Ton 8: Głosicielu Boga Janie, aniołom równy dziewiczy uczniu i teologu, nauczony przez Boga prawosławnie głosiłeś światu czcigodny bok, toczący krew i wodę, przez które znajdujemy życie wieczne dla dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Władczyni, przyjmij modlitwy sług Twoich i wybaw nas z wszelkich nieszczęść i smutków.

Wielka doksologia.

Po Trisagionie troparion apostoła. **Chwała, i teraz. Teotokion:** Wszystkie przesławne Twoje tajemnico, Bogurodzico, przewyższają rozum, czystością zapieczętowana i dziewictwem chroniona, okazałaś się prawdziwą Matką rodząc prawdziwego Boga, do którego módl się o zbawienie naszych dusz.

Ektenie i rozesłanie. Jeśli eklezjarchos zechce, to śpiewamy stichery isomelosy świętego. Kapłan wychodzi z kadzielnicą, poprzedzany przez niosących świece i okadza na pulpicie ikonę świętego Apostoła. Oddaje kadzielnicę i staje po prawej stronie pulpitu. Przychodzi igumen z braćmi do pulpitu, kłania się dwa razy i całuje ikonę świętego Apostoła. Po ucałowaniu ikony czyni jeden pokłon, bierze pędzelek i namaszcza siebie świętym olejem z lampy na czole. Bracia całują ikonę, a igumen namaszcza ich świętym olejem. Po namaszczeniu świętym olejem śpiewamy pierwszą godzinę. Na pierwszej godzinie troparion i kontakion Apostoła oraz rozesłanie.

Takie namaszczenie bywa zawsze we wszystkie święta wielkich świętych, gdy jest czuwanie.

Na **L i t u r g i i** Błogosławieństwa i z kanonu tonu 2 pieśń trzecia oraz z kanonu tonu 6 pieśń szósta. Po wejściu troparion świątyni Chrystusa, Bogurodzicy i apostoła. Troparionu i kontakionu świętych patronów cerkwi nie mówimy. Następnie kontakion świątyni Chrystusa. **Chwała.** Kontakion apostoła. **I teraz.** Świątyni Bogurodzicy. Jeśli nie ma świątyni Chrystusa i Bogurodzicy, to mówimy: Troparion apostoła. **Chwała.** Kontakion apostoła. **I teraz.** Orędowniczko chrześcijan niezawodna, Pośredniczko u Stwórcy wytrzymała, nie gardź głosem błagania grzesznych, lecz pospiesz, jako Dobra, zawczasu nam na pomoc, ufnie wzywającym Ciebie. Pospiesz na nasze błagania i przybądź na wezwanie, orędując zawsze, Bogurodzico, za czczącymi Ciebie.

Prokimenon, ton 8: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. Stichos: Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Czytanie I powszechnego Listu Apostoła Jana, perykopa 73 (5, 12-19).

Umiłowani, nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, że mamy pełną ufność na dzień sądu, ponieważ tak, jak On jest w niebie, i my jesteśmy na tym świecie. W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonał się w miłości. My miłujemy Boga, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.

Alleluja, ton 1: Niebiosa słać będą cuda Twoje, Panie, i prawdę Twoją w zgromadzeniu świętych. Stichos: Bóg jest wielbiony w zgromadzeniu świętych.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 61 (19, 25-27; 20, 24-25),

W owym czasie przy krzyżu Jezusowym stały Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Gdy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego ucznia, którego miłował, mówi do Matki swojej: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie mówi do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. Ten właśnie uczeń świadczy o tych sprawach i on je opisał. A wiem, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg.

Koinonikon: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa. Alleluja.

